

NEDERLAND VERTAALT 2018
Russisch-Nederlands

GENOMINEERDEN

1. Bertus Beltman
2. Jan Robert Braat
3. Mirjam Kies
4. Pauline Nekeman
5. Wilfred Vrijstein

VERTAALOPGAVE

Vladislav Chodasevitsj (1886-1939)

В беседе хладной, повседневной
Сойтись нам нынче суждено.
Как было б горько и смешно
Теперь назвать тебя царевной!

Увы! Стареем, добрый друг,
И мир не тот, и мы другие,
И невозможно вспомнить вслух
Про ночи звездной Лигурии...

А между тем в каморке тесной,
Быть может, в этот час ночной
Читает юноша безвестный
Стихи, внушенные тобой.

GENOMINEERDE VERTALINGEN

1. Bertus Beltman

Vandaag moest ik jou weer ontmoeten
in kil, maar in spontaan gesprek.
Hoe bitter, grappig zou het zijn en gek,
als ik jou nu als koningin zou groeten.

Helaas vriendin, we worden oud.
De wereld waarin wij zijn grootgebracht,
is nu voorbij, herinnering verflauwt
aan de Ligurische sterrennacht.

Misschien leest nu, dit late uur,
op kamers in een oud gebouw,
zomaar een jongeman, vol vuur,
de poëzie geïnspireerd op jou.

2. Jan Robert Braat

Tref ik je tegenwoordig, zijn we
tot kille leuterpraat gedoemd.
Had ik je nu prinses genoemd,
zou dat lachwekkend zijn en pijnlijk.

We worden er niet jonger op,
en blijken anders dan we dachten,
en ik gedenk niet meer hardop
de Italiaanse sterrennachten...

Maar onderwijl, in z'n alkoofje,
leest op dit nacht'lijk uur wellicht
een onbekende knaap de strofen
van een door jou bezielde gedicht.

3. Mirjam Kies

Gewoontjes en gespeend van interesse,
zo is vandaag de toon van ons gesprek.
Het zou toch pijnlijk zijn, en ronduit gek
om je nog aan te spreken als "prinses"!

Ach liefje, zo glijdt onze jeugd voorbij.
De wereld is veranderd, net als wij.
En onuitsprekelijk zijn de gedachten
aan die Ligurische, verlichte nacht...

Maar ondertussen, in een smalle sponde,
leest nu wellicht een onbekend
jongmens, in deze nachtelijke stonden,
de verzen waarvan jij de muze bent.

4. Pauline Nekeman

Tot flauwe, alledaagse gesprekken
Zijn wij tegenwoordig gedoemd.
Het is bespottelijk nu te bedenken,
Dat ik je ooit mijn Godin heb genoemd.

Ach, mijn lief, onze jeugd is voorbij.
Veranderd de wereld en ook wij.
Zwijg maar over Ligurië, die verre jaren,
Die sterrenpracht en hoe we toen waren.

Maar ergens, in kille afzondering,
Wellicht op ditzelfde uur van de nacht,
Leest een bleke knaap vol bewondering
De verzen die ik ooit voor jou bedacht.

5. Wilfred Vrijstein

(zonder titel)

Dat wij elkaar nu zó ontmoeten
Bij een afstandelijk gesprek.
Wat zou het wrang zijn en wat gek
Je nou als "prinses" te begroeten !

Helaas ! Vriendin, wij worden ouder;
De wereld is niet als weleer.
De sterrennachten van Ligurië,
Daarover praten we niet meer.

Maar wie weet leest op dit moment
In duisternis en eenzaamheid
Een naamloze adolescent
Gedichten, aan jou toegewijd.